

PUCK / A BÁB ÉS A TÁRSMŰVÉSZETEK

UNIMA FOLYÓIRAT 1988–2012

A **La marionette et les autres arts** alcímet viselő francia folyóirat hitvallása szerint a báb nem egy miniatűr ember, egyszerre több is, kevesebb is, mint az élő színész. Mivel mindig az emberi és nem-emberi határán foglal helyet, a báb lehetőséget ad az emberben lakó embertelenség megmutatására is, ahogy annak is, ami lehetséges humanitását lehetővé teszi. *„A bábót mindig is az élő és élettelen, test és anyag, élet és halál, öntudat és tudattalan alapvető ambiguitásai éltették, így a bábszínház egy zaklatott, elbűvölő és fantasztikus világot nyit meg”* – áll a 2014-es, huszadik tematikus szám leírásában, mely a báb emberi/nem emberi jellegzetességeit vizsgálta. A 2012-ben megjelent 19. szám a *gyűjtők és gyűjtemények* kérdéskörét domborította ki, bemutatva Európa legfontosabb báb-történeti gyűjteményeit: nyilvános múzeumokat és magángyűjteményeket egyaránt: *„minden gyűjtemény mögött egy gyűjtő is áll, azaz egy olyan egyéni történet, mely egy szenvedély, egy kulturális és művészi projekt alapjává válik. És minden létrehozott gyűjtemény mögött van egy megálmodott, vágott kollekción is.”* A folyóiratot Margareta Niculescu, a Nemzetközi Bábszövetség akkori elnöke alapította, 1988–2012 között pedig Brunella Eruli szerkesztette, akinek a célja egy olyan folyóirat kiadása volt, mely *„egyszerre a reflexió, a találkozás, a konfrontáció terepe: a báb és a többi művészet kapcsolatait vizsgáló laboratórium, a meglepő gondolatok tárhelye, melyeket egy folyamatos kísérleti terepként élő színházi forma inspirál.”* A ma már sajnos nem aktív folyóiratot a Nemzetközi Bábszövetség (Institut International de la Marionnette) és a L'Entretemps Kiadó adta ki.

Lucile Bodson

IN MEMORIAM BRUNELLA ERULI (1943–2012)

Lapunk főszerkesztője augusztus elején csendesen távozott, több hónapja tartó súlyos betegség következtében. Szeptember 15-én, egy kellemes délután

a toszkán dombok szívében gyűltek össze barátai és családja, hogy tiszteletüket fejezzék ki. Ebbe a maga által kialakított környezetbe, ahol dolgozni szeretett és ahol gyakorta látott vendégül költöket, egyetemi tanárokat, színházi embereket, ahol hiánya szinte jelenlétként hatott. Egy kivételes személyiséget veszített el a bábos szakma. 1988 óta vezette a PUCK folyóirat szerkesztőségét, Margareta Niculescu, a folyóirat alapítójának és a Nemzetközi Bábtintézet igazgatójának meghívására. Egyetemi oktató, az avantgárd specialistája, Brunella Eruli egy innovatív szerkesztőségi projekt létrehozását kezdeményezte, a folyóiratból, idézem *„a reflexió, a találkozás és a konfrontáció helyszínét hozta létre: egy laboratóriumot, mely a báb és a többi művészet kapcsolatait tárta fel. (...) Egy olyan területet, mely nyitott a legkülönlegesebb felvetésekre is, melyet ez a kísérletezésre folyamatosan nyitott művészeti ág inspirált.”* Brunella Eruli a tematikus számok összeállításával bizonyította természetes kíváncsiságát és a bábművészet alapos megismerése iránti elkötelezettségét. Korai távozása mindenképpen a befejezetlenség érzetét kelti. Mindig volt legalább egy folyamatban levő projektje, melyet a legteljesebb nyitottsággal valósított meg, bőséges teret adva a művészeknek: vízióiknak és vallomásaiknak. Mindegyik lapszámba írt bevezető tanulmányokat, melyek nemcsak a bábművészet kutatásának referenciaszövegei maradnak, hanem sokszor a társművészetekkel való szoros kapcsolódási pontokat is feltárták. Különösen értékes életművet hagy maga után, melyet a francia és nemzetközi bábművészek egyaránt elismernek. Halála után rengeteg részvétnyilvánítás érkezett: mindannyian egy igaz barátot veszítettünk el.

Fordította Szabó Attila

PUCK/THE PUPPET AND THE PERFORMING ARTS

UNIMA MAGAZINE 1988–2012

According to the French magazine *La marionnette et les autres arts*, the puppet is not a miniature human being, but sometimes more, sometimes less than a living actor. Always situated on the border between human and non-human, the puppet offers the possibility of demonstrating the inhumanity of a human as well as that which makes humanity possible. "The puppet has always been brought to life by the fundamental ambiguities of the animate and the inanimate body and matter, life and death, consciousness and unconsciousness, and thus puppet theatre opens up a troubled, fascinating and fantastic world." These words were found in the description of the twentieth thematic issue of 2014, which explored the human/non-human characteristics of the puppet.

The 19th issue, published in 2012, highlighted the issue of collectors and collections, presenting Europe's most important collections of puppet history: both public museums and private collections. "Behind every collection there is a collector, that is, an individual story that is the basis of a passion, a cultural and artistic project. And behind every collection brought to fruition, there is also a collection long dreamed of and desired."

The journal was founded by Margareta Niculescu, then president of the International Puppet Association, and edited from 1988 to 2012 by Brunella Eruli. Her aim was to publish a journal that was "at once a space for reflection, encounter and confrontation: a laboratory for exploring the relationship between puppetry and other arts, a repository of surprising ideas inspired by a theatrical form that is a constant experimentation." The journal, now sadly no longer active, was published by the Institut International de la Marionnette and L'Entretemps Publishers.

IN MEMORIAM BRUNELLA ERULI (1943–2012)

Brunella Eruli, editor-in-chief of *PUCK*, passed away quietly at the beginning of August, defeated by the illness she had been fighting for several months. On 15 September, in the softness of an afternoon, in the heart of the Tuscan hills, her family and friends gathered to pay tribute to her. In this setting, which she had helped to create, where she worked and invited poets, academics and entertainers, her very absence acted as a presence. She was an exceptional personality. She acted as editor of *PUCK* since 1988 when Margareta Niculescu, founder of the magazine and director of the International Institute of Puppetry asked her to take over. Brunella Eruli was academic and specialist of the avant-garde; she extended her natural curiosity into a commitment to ever deeper knowledge of puppetry and contributed to making this publication an innovative project in the puppetry arts. It was "a place of reflection, confluence and confrontation: a laboratory attentive to the links that unite the puppet and the other arts. ... the place of reception of the most unusual ideas, inspired by a theater conceived as a permanent field of experimentation". Brunella Eruli's premature departure, leaves behind a feeling of incompleteness. She was always working on a project with a real openness, giving a great amount of space to the artists, their visions and their testimonies. Her introductory articles in each issue remain reference texts, tackling fundamental questions in order to enhance the view of the puppetry and its links with other disciplines. She thus leaves a valuable oeuvre, recognized by French and foreign puppeteers. Upon hearing of her death, many sent messages of sympathy, the essence of which was: we have all lost a friend.

Translated by Deborah Marshall

